

УДК 378.091.2-057.875

Мимрик Михайло

ORCID 0000-0002-3963-9210

Кандидат мистецтвознавства, професор, проректор,
Національна музична академія України імені П. І. Чайковського
(м. Київ, Україна) E-mail: mytrykmi@ukr.net

ОРІЄНТАЦІЙНО-УСТАНОВЧИЙ ЕТАП ФОРМУВАННЯ МУЗИЧНО-ВИКОНАВСЬКОЇ КОМУНІКАТИВНОСТІ СТУДЕНТІВ ФАКУЛЬТЕТІВ МИСТЕЦТВ НА ЗАСАДАХ АКМЕ-ГЕРМЕНЕВТИЧНОГО ПІДХОДУ: МЕТОДИЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ

Статтю присвячено висвітленню дослідно-експериментальних заходів орієнтаційно-установчого етапу методики формування у студентів факультетів мистецтв музично-виконавської комунікативності на засадах акме-герменевтичного підходу.

Мета роботи – теоретично обґрунтувати та розкрити зміст методичного інструментарію, розробленого й упровадженого на орієнтаційно-установчому етапі методики формування в студентів факультетів мистецтв музично-виконавської комунікативності.

Методологія. *Методологічне підґрунтя для розв'язання проблеми формування музично-виконавської комунікативності спирається на засади та принципи акме-герменевтичного підходу, що обумовило застосування теоретичних методів узагальнення, абстрагування, конкретизації, компаративного аналізу тощо, необхідних для герменевтичного осмислення проблематики дослідження.*

Наукова новизна полягає у теоретичному обґрунтуванні та розробленні комплексного методичного інструментарію для орієнтаційно-установчого етапу експериментальної методики на засадах акме-герменевтичного підходу.

Висновки. *Зроблено висновки про те, що на підставі проведеного компаративного аналізу отриманих статистичних даних під час контрольного та формувального експериментів щодо сформованості мотиваційно-інформаційного структурного компонента на I орієнтаційно-установчому етапі спостерігається впевнений підйом висхідної динаміки статистичних результатів щодо сформованості мотиваційно-інформаційного компонента в експериментальних групах на професійному (високому) та достатньому (середньому) рівнях співставно із відповідними статистичними результатами на цих рівнях в контрольних групах.*

Закцентовано увагу на тому, що основу методичного інструментарію, застосованого на орієнтаційно-установчому етапі розробленої методики складають методи мотивації мистецького навчання, інтегровані зі словесними, інтерактивними, ігровими методами, методами навчальних дискусій тощо.

Після успішного упровадження й перевірки ефективності методичного інструментарію, змодельованого для I орієнтаційно-установчого етапу, подальшого вивчення набувають питання розроблення методичного інструментарію для наступних етапів експериментальної методики формування музично-виконавської комунікативності на засадах акме-герменевтичного підходу.

Ключові слова: *музично-виконавська комунікативність, студенти факультетів мистецтв, орієнтаційно-установчий етап методики, акме-герменевтичний підхід.*

Постановка проблеми дослідження. Для успішного упровадження й експериментальної перевірки методичної моделі формування музично-виконавської комунікативності на засадах акме-герменевтичного підходу великого значення набуває перший – орієнтаційно-установчий етап розробленої методики. Значущість цього етапу для усього перебігу процесу упровадження й актуалізації експериментальної методики полягає у його відповідальності за забезпечення цільової орієнтації студентів-інструменталістів на усвідомлене формування в них музично-виконавської комунікативності на засадах акме-герменевтичного підходу.

Цільова орієнтація майбутніх музикантів-інструменталістів в акме-герменевтичному вимірі реалізується шляхом педагогічного стимулювання вектору мотиваційної спрямованості на стратегічну акме-ціль – досягнення високого професіоналізму у галузі інструментального виконавства шляхом герменевтичного осмислення студентами необхідності поглиблення власного потребового спонукання щодо перманентного удосконалення музично-виконавських умінь.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Під час вирішення проблеми формування музично-виконавської комунікативності в студентів факультетів мистецтв на орієнтаційно-установчому етапі розробленої методики ми спиралась на наукові дослідження вітчизняних науковців у галузі акме-герменевтики – музикознавців, фахівців у галузі теорії та методики музичного навчання, серед яких: А. Бондаренко; С. Занюк; А. Козир, В. Лелеко, Л. Мацко; О. Олексюк, М. Ткач, Д. Лісун; В. Федоришин, С. Шип та ін. [4; 6; 7; 8].

Водночас, модифікація методик, застосованих для встановлення рівнів сформованості досліджуваного феномену, передбачала опору на методичні розробки В. Волошиної, С. Гончаренка, Л. Долинської, А. Козир, Н. Мойсеюк, Г. Падалки, С. Ставицької, О. Темрук, О. Хоружої та ін. [1; 2; 3; 7; 10; 11].

Мета роботи – теоретично обґрунтувати, розкрити зміст та педагогічний потенціал методичного інструментарію, розробленого й упровадженого на орієнтаційно-установчому етапі методики формування в студентів факультетів мистецтв музично-виконавської комунікативності.

Методологія. Методологічне підґрунтя для розв'язання проблеми формування музично-виконавської комунікативності спирається на засади та принципи акме-герменевтичного підходу, що вплинуло як на вибір методів дослідження означеної проблематики, так і на підбір комплексу методів, засобів і прийомів формування досліджуваного феномену. Отже окрім теоретичних методів узагальнення, абстрагування, конкретизації, компаративного аналізу тощо, необхідних для герменевтичного осмислення проблематики нашого дослідження, на орієнтаційно-установчому етапі розробленої методики було залучено методи мотивації мистецького навчання, які мали на меті максимально впливати на вмотивованість студентства щодо досягнення стратегічної акме-мети – досягнення найвищого професіоналізму в інструментально-виконавській діяльності. Методи мотивації мистецького навчання було інтегровано із словесними, інтерактивними, образно-демонстраційними та іншими методами, засобами і прийомами.

Методичний інструментарій на орієнтаційно-установчому етапі включав: метод роз'яснення значимості регулярного провадження практичної виконавської діяльності для досягнення акме-мети – набуття високого ступеню професіоналізму у царині інструментального виконавства; метод моделювання актуального контексту; метод розширення позитивного інструментально-виконавського досвіду; метод стимулювання мистецького навчання; словесний метод обговорення індивідуальних потреб студентів щодо підвищення рівня їх інструментального виконавства; словесний метод бесіди з теми «Акме-ціль інструментального виконавства: комплекс основних умінь як інструментарій»; метод навчальної дискусії; метод інтерактивної ділової гри «Сьогодні я виконую обов'язки художнього керівника студентського оркестру»; методи інформаційно-комунікаційного управління тощо.

Виклад основного матеріалу дослідження. На I орієнтаційно-установчому етапі методики педагогічні зусилля були сконцентровані на організації заходів щодо цілеспрямованого педагогічного впливу на пролонгацію й поглиблення в студентів факультетів мистецтв когнітивних та художньо-естетичних потреб щодо якості власного інструментального виконавства, а також на розширення діапазону цих потреб. Адже саме перманентне розширення означеного діапазону свідчить про утворення в студентства психологічної установки на удосконалення музично-виконавської діяльності загалом і музично-виконавської комунікативності зокрема [5]. Саме тому I етап методики формування музично-виконавської комунікативності, призначений для формування мотиваційно-інформаційного структурного компоненту, було окреслено як орієнтаційно-установчий. Критерієм сформованості мотиваційно-інформаційного структурного компоненту музично-виконавської комунікативності було визначено міру мотиваційної спрямованості майбутніх фахівців-інструменталістів до музичного виконавства.

I показник сформованості мотиваційно-інформаційного компоненту музично-виконавської комунікативності – наявність в студентів факультетів мистецтв фахової спрямованості на виконавську діяльність.

Якщо осмислювати поняття «фахова спрямованість на виконавську діяльність» у відповідності до засад акме-герменевтичного підходу, то доречно стверджувати, що вектор цієї спрямованості являє собою цілком осмислену, позитивну емоційно-реакційну орієнтацію на високопрофесійне провадження інструментального виконавства. Причому зміст фахової спрямованості на виконавську діяльність обов'язково включає також уявлення студентів про стратегічну акме-мету її провадження – набуття належного професіоналізму у галузі інструментального виконавства.

Предметно-змістова сторона фахової спрямованості студентів на виконавську діяльність методологічно базується на цінностях музичного виконавства, у той час, як динамічна її сторона актуалізує когнітивно-знаннєві, професійні та соціально-суспільні мотиви щодо здобуття статусу фахівця-музиканта з високим рівнем музично-виконавського професіоналізму.

Упровадження експериментального методичного інструментарію з формування I показника – наявності в студентів факультетів мистецтв фахової спрямованості на виконавську діяльність – здійснювалось у процесі викладання навчальних дисциплін «Основний інструмент», «Додатковий інструмент», «Методика викладання курсу «Основний інструмент», «Оркестровий клас», «Виконавський практикум» тощо.

Для формування цього показника дуже дієвим виявився метод роз'яснення значимості регулярного провадження практичної виконавської діяльності для підвищення власного рівня інструментального виконавства шляхом психологічної сконцентрованості на стратегічній акме-меті – набутті студентами високого ступеня професіоналізму у цій царині. Під час застосування цього методу, який належить до

групи методів мотивації мистецького навчання (підгрупа методів стимулювання обов'язку і відповідальності) [9], увагу майбутніх фахівців було сконцентровано на герменевтичному осмисленні студентами наступних позицій на важливості: оволодіння системними знаннями у галузі цінностей інструментального виконавства (герменевтичне осмислення предметно-змістової сторони фахової спрямованості на виконавську діяльність); оволодіння фундаментальними знаннями щодо різновидів техніки інструментального виконавства, щодо нейтралізації негативної дії стресорів під час концертних виступів, щодо виконавського артистизму (герменевтичне осмислення динамічної сторони фахової спрямованості на виконавську діяльність в частині когнітивно-знанневих мотивів); систематичної участі у заходах практичної виконавської діяльності, що уможливило набуття музично-виконавського досвіду як основи підвищення рівня інструментального виконавства (герменевтичне осмислення динамічної сторони фахової спрямованості на виконавську діяльність в частині професійних та суспільно-статусних мотивів).

Ефективність формування фахової спрямованості на виконавську діяльність підвищувалась, коли у парі із наведеним вище методом застосовувався метод моделювання актуального контексту. Після роз'яснення значимості регулярного провадження практичної виконавської діяльності студентам пропонувалось самостійно змоделювати й розв'язати проблемну ситуацію, контекст якої є типовим і актуальним для процесу інструментальної підготовки. Варіанти розв'язання змодельованої студентом проблемної ситуації мали спиратись на одну з трьох поданих вище позицій методу роз'яснення значимості регулярного провадження практичної виконавської діяльності.

Також для формування I показника – наявності в студентів факультетів мистецтв фахової спрямованості на виконавську діяльність – вельми ефективним виявився метод розширення позитивного інструментально-виконавського досвіду. Цей метод передбачає занурення студентів у практичну інструментально-виконавську діяльність шляхом регулярного долучення до прилюдних заходів інструментального виконавства. Аналізуючи разом із викладачем набутий в результаті концертного виступу позитивний інструментально-виконавський досвід, студент відтворює у свідомості позитивні явища, які супроводжували цей виступ. Сконцентрованість на емоційно-позитивних моментах виступу роздмухує в студентів бажання частіше переживати позитивні емоції, що сприяє підсиленню вектору фахової спрямованості на музично-виконавську діяльність.

Для формування в студентів факультетів мистецтв фахової спрямованості на виконавську діяльність ефективним є також метод стимулювання мистецького навчання, який оперує наступними прийомами: оприлюднення результатів інструментально-виконавської діяльності; ранжування результатів інструментально-виконавської діяльності; рекомендації до участі в концертних заходах кафедри, факультету та університету, в конкурсах музичного виконавства тощо.

II показник сформованості мотиваційно-інформаційного компонента музично-виконавської комунікативності – вияв потреби в удосконаленні виконавської діяльності через здобуття необхідних умінь та навичок інструментального виконавства. Педагогічне стимулювання потребової спонуки щодо удосконалення виконавської діяльності через здобуття необхідних умінь та навичок інструментального виконавства здійснювалось на базі методів розвитку інтересу до інструментального виконавства, інтегрованих із іншими методами мистецького навчання.

Найбільш систематично під час формування цього показника застосовувався словесний метод обговорення індивідуальних потреб студентів щодо підвищення рівня їх інструментального виконавства. Для частого застосування цього методу було використано індивідуальні заняття з навчальних дисциплін «Основний інструмент», «Додатковий інструмент», «Практикум з кваліфікації: основний інструмент», «Виконавський практикум» тощо. Під час проведення індивідуальних занять склалися особливо сприятливі умови для використання цього методу, оскільки в основі індивідуальних занять знаходиться діалогічне спілкування між викладачем та студентом, у процесі якого вельми природним є використання методу обговорення.

Як відповідь на висловлені студентами під час означених індивідуальних занять персональні потреби у галузі інструментального виконавства було організовано і проведено бесіду з теми «Тактична акме-ціль інструментального виконавства: комплекс основних умінь як інструментарій». У процесі проведення цієї бесіди в якості стратегічної акме-цілі було окреслено набуття студентами високого рівня інструментально-виконавського професіоналізму, у той час, як стратегічним інструментом досягнення стратегічної акме-цілі було окреслено комплекс сформованих умінь музичного виконавства.

Вельми ефективним для формування потреби в удосконаленні виконавської діяльності через здобуття необхідних умінь та навичок інструментального виконавства виявився метод навчальних дискусій з проблематики методики інструментального виконавства, які проводились в межах наукової роботи студентів під час засідань наукового гуртка. Для підтримання й пролонгації стійкого інтересу до удосконалення виконавської діяльності з метою поглиблення потреб у набутті студентами умінь і навичок інструментального виконавства в межах НСТ було заплановано, підготовлено, організовано та проведено навчальні дискусії за темами: «Технічні уміння як основа майстерності інструментального виконавства»; «Формування умінь виконавської надійності у контексті запобігання негативному впливу стресорів»; «Удосконалення умінь інструментального виконавства як акмеологічна основа сценічного успіху».

Також для формування II показника мотиваційно-інформаційного компоненту музично-виконавської комунікативності під час групових занять з навчальної дисципліни «Оркестровий клас» було

залучено метод інтерактивної ділової гри «Сьогодні я виконую обов'язки художнього керівника студентського оркестру». Застосування цього методу передбачало здійснення студентами по черзі керівництва студентським оркестровим колективом, проведення репетицій, зокрема, роботи над удосконаленням оркестрантами умінь і навичок інструментального виконавства з урахуванням специфіки сумісного музикування в оркестрових партіях струнних, духових інструментів тощо.

Ефективність цього методу полягала в повному зануренні студентства у середовище практичної інструментально-виконавської роботи, що сприяло як більш конкретному окресленню кола потреб в удосконаленні виконавської діяльності, так і герменевтичному осмисленню необхідності удосконалення умінь та навичок інструментального виконавства.

III показник сформованості мотиваційно-інформаційного компонента музично-виконавської комунікативності – вияв здатності до роботи з інформаційними джерелами із використанням сучасних мистецьких технологій. На I орієнтаційно-установочому етапі експериментальної методики у відповідності до визначеного критерію формування мотиваційно-інформаційного компонента музично-виконавської комунікативності – міри мотиваційної спрямованості до музичного виконавства – педагогічні зусилля були спрямовані на те, щоб забезпечити герменевтичне осмислення студентами доцільності постановки перед собою наступної тактичної акме-цілі щодо набуття здатності до вільного володіння на високо-професійному рівні інтегрованими інформаційно-комунікаційними технологіями, необхідними для ефективного провадження мистецької діяльності.

Досягнення означеної тактичної акме-цілі передбачало, за твердженням С. Гончаренка, «...опрацювання методичного інструментарію, який допомагає організувати умови для оптимального досягнення... ступеня професіоналізму...» [3, 23] у царині інструментального виконавства, «...для прояву своїх соціально-значущих і творчих якостей» [3, 23]. Вільне володіння на високопрофесійному рівні інформаційно-комунікаційними технологіями, інтегрованими із сучасними мистецькими технологіями, озброює майбутніх виконавців-інструменталістів, педагогів-інструменталістів тим методичним інструментарієм, про який пише професор С. Гончаренко.

Здатність студентів факультетів мистецтв до роботи з інформаційними джерелами із використанням сучасних мистецьких технологій передбачає вільне володіння комплексом відповідних умінь. Для формування й удосконалення цих умінь нами було спеціально розроблено й впроваджено експериментальний навчальний курс «Практикум роботи з інформаційними джерелами із використанням сучасних мистецьких технологій». Незважаючи на те, що для магістрантів музичного мистецтва планується навчальна дисципліна «Інформаційно-комунікаційні технології в освіті», розроблений нами експериментальний навчальний курс спрямований більш конкретно саме на формування в майбутніх фахівців здатності до роботи із інформаційними джерелами.

Експериментальний навчальний курс «Практикум роботи з інформаційними джерелами із використанням сучасних мистецьких технологій» спрямовано на формування в студентів факультетів мистецтв здатності до оперативного віднайдення, якісного опрацювання й застосування інформаційних джерел у процесі фахового навчання з метою підвищити рівень інструментально-виконавського та музично-педагогічного професіоналізму шляхом поглиблення інформаційно-комунікаційної обізнаності.

У типовій навчальній програмі до експериментального навчального курсу «Практикум роботи з інформаційними джерелами із використанням сучасних мистецьких технологій» було розроблено профілі фахових компетенцій, що набуваються студентами під час засвоєння цього курсу, серед яких: компетенція у галузі роботи із інформаційними джерелами під час інструментально-виконавської підготовки, а також компетенція у галузі інтегрованого застосування інформаційно-комунікаційних технологій сумісно із сучасними мистецькими технологіями.

Також у типовій навчальній програмі до експериментального навчального курсу «Практикум роботи з інформаційними джерелами із використанням сучасних мистецьких технологій» було розроблено відповідні методи організації навчання, серед яких: теоретичні, словесні, образно-демонстраційні, методи мотивації мистецького навчання, інформаційно-комунікаційне вправління у царині пошукових інтернет-систем Google, Yahoo, Bing; інформаційно-комунікаційні тренінги, інтерактивні методи, методи поточного і підсумкового контролю та ін.

Змістове наповнення експериментального навчального курсу за розробленою навчальною програмою включає 3 тематично-змістові модулі, кожен з яких залучає групові заняття в інтернет-просторі та самостійну роботу.

Зокрема, I тематично-змістовий модуль «Основні пошукові інтернет-системи як інструмент професійного зростання майбутніх музикантів-інструменталістів» включає такий перебіг тем, як: застосування пошукових інтернет-систем Google, Yahoo, Bing як засіб швидкого віднайдення й якісного опрацювання науково-теоретичних, методичних джерел та нотних текстів; застосування пошукових інтернет-систем Google, Yahoo, Bing як засіб швидкого віднайдення й якісного опрацювання відео- та аудіо-матеріалів; операційні системи Android як основа використання спеціалізованого програмного забезпечення із створення музичного аудіо- та відеоконтенту для процесу інструментально-виконавської підготовки; застосування пошукових інтернет-систем Google, Yahoo, Bing у процесі створення презентацій з урахуванням специфіки процесу інструментального навчання; основні інтернет-сервіси (ZOOM, Microsoft Office Live Meeting, Viber, WhatsApp, Proficonf) як інструментарій організації та проведення навчальних та концертних аудіо- та відео-заходів.

II тематично-змістовий модуль «Інтеграція інноваційних мистецьких технологій із інформаційно-комунікаційними засобами» включає такий перебіг тем, як: застосування технології невзаємозамінних токенів (NFT) як основа створення і накопичення нового інтерпретаційного продукту цифрового музичного мистецтва; застосування технології доповненої реальності (AR) на основі інтеграції «живого» інструментального виконавства із цифровими відео- та аудіо-елементами; застосування технології віртуальної реальності (VR) на основі розбудови в межах інструментально-виконавської підготовки імерсивного віртуального навчального середовища; інтегроване застосування технологій AR і VR як основа трансформації інструментально-виконавської підготовки шляхом розширення її традиційних форм.

III підсумково-атестаційний модуль у відповідності до розробленої програми включає підсумкове тестування та науково-практичний семінар.

Диференціацію респондентів – учасників дослідно-експериментальної роботи – за рівнями сформованості мотиваційно-інформаційного структурного компонента музично-виконавської комунікативності згідно до усіх трьох показників було здійснено за допомогою сукупності спеціально розроблених діагностичних методів і модифікованих діагностичних методик, серед яких: метод вербального поточного опитування щодо наявності або відсутності в студентів потреби в удосконаленні їх виконавської діяльності; метод вербального діалогічного аналізу взаємозв'язків між динамікою удосконалення виконавської діяльності і сформованістю технічних та інтерпретаційних умінь та навичок інструментального виконавства; метод вербального персонального інтерв'ювання студентів після екзаменів та заліків з курсів «Основний інструмент», «Додатковий інструмент»; метод самоаналізу студентами власної фахової спрямованості на виконавську діяльність; «Діагностично-опитувальна методика вияву фахової спрямованості студентів факультетів мистецтв на інструментально-виконавську діяльність», модифікована на базі методики-запитальника В.Волошиної [1, 169], «Тест на вияв рівня потреби в удосконаленні виконавської діяльності через здобуття необхідних умінь та навичок інструментального виконавства», модифікований на базі методики О.Хоружої [11, 254], метод аналізу підсумкового рейтингового оцінювання результатів вивчення респондентами експериментального навчального курсу «Практикум роботи з інформаційними джерелами із використанням сучасних мистецьких технологій» тощо.

У **висновках** доцільно зазначити, що на підставі проведеного компаративного аналізу отриманих статистичних даних під час контрольного та формуального експериментів щодо сформованості мотиваційно-інформаційного структурного компонента спостерігається: майже двократний підйом висхідної динаміки статистичних результатів щодо сформованості мотиваційно-інформаційного компонента в експериментальних групах на професійному (високому) рівні співставно із статистичними результатами на цьому рівні в контрольних групах – з 14,71 % в контрольних групах (КГ) до 27,27 % в експериментальних групах (ЕГ) на 12,56 %; впевнений підйом висхідної динаміки статистичних результатів щодо сформованості мотиваційно-інформаційного компонента в експериментальних групах на достатньому (середньому) рівні співставно із статистичними результатами на цьому рівні в контрольних групах – з 41,18 % в контрольних групах (КГ) до 51,52 % в експериментальних групах (ЕГ) на 10,34 %; двократне падіння низхідної динаміки статистичних результатів щодо сформованості мотиваційно-інформаційного компонента в експериментальних групах на початковому (низькому) рівні співставно із статистичними результатами на цьому рівні в контрольних групах – з 44,12 % в контрольних групах (КГ) до 21,21 % в експериментальних групах (ЕГ) на 22,91 %.

На підставі проведеного компаративного аналізу отриманих статистичних даних під час констатувального та формуального експериментів щодо сформованості мотиваційно-інформаційного структурного компонента фіксуємо: підйом висхідної динаміки статистичних результатів щодо сформованості мотиваційно-інформаційного компонента під час формуального експерименту на професійному (високому) рівні співставно із статистичними результатами на цьому рівні під час констатувального експерименту – з 18,35 % під час констатувального експерименту до 27,27 % під час формуального експерименту на 8,92 %; підйом висхідної динаміки статистичних результатів щодо сформованості мотиваційно-інформаційного компонента під час формуального експерименту на достатньому (середньому) рівні співставно із статистичними результатами на цьому рівні під час констатувального експерименту – з 43,35 % під час констатувального експерименту до 51,52 % під час формуального експерименту на 8,17 %; майже двократне падіння низхідної динаміки статистичних результатів щодо сформованості мотиваційно-інформаційного компонента під час формуального експерименту на початковому (низькому) рівні співставно із статистичними результатами на цьому рівні під час констатувального експерименту – з 38,29 % під час констатувального експерименту до 21,21 % під час формуального експерименту на 17,08 %.

Наведені вище результати компаративного аналізу рівнів сформованості мотиваційно-інформаційного структурного компонента музично-виконавської комунікативності на засадах акме-герменевтичного підходу засвідчують ефективність розробленого для I орієнтаційно-установчого етапу методичного інструментарію. Успішне упровадження і перевірка означеного методичного інструментарію уможливили перехід до подальших етапів розробленої методики формування музично-виконавської комунікативності на засадах акме-герменевтичного підходу.

References

1. Волошина В. В., Долинська Л. В., Ставицька С. О., Темрук О. В. Загальна психологія: Практикум: навч. посіб. для студ. ВНЗ (3-є вид.). Київ: Каравела, 2010. 279 с.
Voloshyna, V. V., Dolynska, L. V., Stavytska, S. O., Temruk, O. V. (2010). *Zahalna psykholohiia: Praktykum: navch. posib. dlia stud.* [General psychology: Practicum: textbook for students]: VNZ (3rd ed.). Kyiv, Ukraine: Karavela. [in Ukrainian].
2. Гончаренко С. У. Педагогічні дослідження: методичні поради молодим науковцям. Київ-Вінниця: ДОВ «Вінниця», 2008. 278 с.
Honcharenko, S. U. (2008). *Pedahohichni doslidzhennia: metodychni porady molodym naukovtsiam* [Pedagogy Research: methodological advice to young scientists]. Kyiv-Vinnytsia, Ukraine: DOV «Vinnytsia». [in Ukrainian].
3. Гончаренко С. У. Український педагогічний енциклопедичний словник. Рівне: Волинські обереги, 2011. 552 с.
Honcharenko, S. U. (2011). *Ukrainskvi pedahohichni entsyklopedychni slovnyk* [Ukrainian pedagogical encyclopedia dictionary]. Rivne, Ukraine: Volynski oberehy. [in Ukrainian].
4. Занюк С.С. Психологія мотивації: навч. посіб. Київ: Либідь, 2002. 304 с.
Zaniuk, S. S. (2002). *Psykholohiia motyvatsii: navch. posib.* [Psychology of motivation: textbook]. Kyiv, Ukraine: Lybid. 304. [in Ukrainian].
5. Льїн Є. П. Мотивація і мотиви (Перекл. Т. В. Тадеєвої). Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2013. 512 с.
Plin, E. P. (2013). *Motyvatsiia i motyvy* (T. V. Tadeeva, Perekl.) [Motivation and motives (T. V. Tadeeva, Transl.)]. Ternopil, Ukraine: Navchalna knyha – Bohdan. 512. [in Ukrainian].
6. Козир А. В. Акмеспрямовані стратегії формування фахової майстерності майбутнього вчителя музики. Наукова школа Г. М. Падалки: колективна монографія / наук. ред. А. В. Козир, Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2011. 402 с. С. 56–91.
Kozyr, A. V. (2011). *Akmespriamovani stratehii formuvannia fakhovoi maisternosti maibutnoho vchytelia muzyky*. Naukova shkola H. M. Padalky: kolektyvna monohrafiia [Acmeologically oriented strategies for professional skills development in preservice music teachers. The scientific school of H. M. Padalka: collective monograph]. Kyiv, Ukraine: NPU imeni M. P. Drahomanova. 402. 56–91. [in Ukrainian].
7. Козир А. В., Федоришин В. І. Вступ до акмеології мистецької освіти: навч.-метод. посіб. Київ: вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2012. 263 с.
Kozyr, A. V., Fedoryshyn, V. I. (2012). *Vstup do akmeolohii mystetskoï osvity: navch.-metod. posib.* [Introduction to acmeology of arts education: textbook]. Kyiv, Ukraine: vyd-vo NPU imeni M. P. Drahomanova. 263. [in Ukrainian].
8. Лелеко В. В. Застосування герменевтичного підходу до вивчення тексту. *Наукові записки Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя. Серія «Психолого-педагогічні науки». Методика навчання і виховання*. Ніжин: НДУ. 2011. № 10. С. 142–145.
Leleko, V. V. (2011). *Zastosuvannia hermenevtychnoho pidkhdou do vyvchennia tekstu* [Application of the hermeneutic approach to text analysis]. *Naukovi zapysky Nizhynskoho derzhavnoho universytetu imeni Mykoly Hoholia. Seriiia «Psykholoho-pedahohichni nauky». Metodyka navchannia i vykhovannia – Bulletin of Nizhyn Mykola Gogol State University. Series Psychological and Pedagogical Sciences. Teaching and Education Methods*. Nizhyn, Ukraine: NDU (10). 142–145. [in Ukrainian].
9. Мойсеюк Н. Є. Педагогіка. 3-є вид., допов. Київ: ВАТ «КДНК», 2001. 608 с.
Moiseiuk, N. Ye. (2001). *Pedahohika* [Pedagogy]. (3rd ed.). Kyiv, Ukraine: VAT «KDNK». 608. [in Ukrainian].
10. Хоружа О. В. Компонентна структура етнопедагогічного мислення майбутнього вчителя музики. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 14. Теорія і методика мистецької освіти: Зб. наук. праць. Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції «Гуманістичні орієнтири мистецької освіти», 22–24 квітня 2009 р.* Вип. 7 (12). Київ: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2009. С. 116–122.
Khoruzha, O. V. (2009). *Komponentna struktura etnopedahohichnoho myslennia maibutnoho vchytelia muzyky* [Component structure of ethnic and pedagogical thinking of preservice music teachers]. *Naukovyi chasopys Natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni M. P. Drahomanova. Seriiia 14. Teoriia i metodyka mystetskoï osvity: Zb. nauk. prats. Materialy III Mizhnarodnoi nauково-praktychnoi konferentsii «Humanistychni oriientyry mystetskoï osvity» 22-24 kvitnia 2009 r. – Scientific Journal of the National Pedagogical Dragomanov University. Series 14. Theory and Methods of Art Education: Collection of scientific works. Proceedings of the III International Scientific and Practical Conference «Humanistic Guidelines of Art Education», 22-24 April 2009.* 7 (12). Kyiv, Ukraine: NPU imeni M. P. Drahomanova. 116–122. [in Ukrainian].
11. Хоружа О. В. Методичні засади формування етнопедагогічного мислення майбутнього вчителя музики: дис. ... канд. пед. наук: 13. 00. 02 «Теорія та методика музичного навчання». Київ, 2010. 255 с.
Khoruzha, O. V. (2010). *Metodychni zasady formuvannia etnopedahohichnoho myslennia maibutnoho vchytelia muzyky*. kand. ped. nauk: 13.00.02 «Teoriia ta metodyka muzychnoho navchannia» [Methodological principles of developing ethnic and pedagogical thinking in preschool music teachers]. *Candidate's thesis*. Kyiv, Ukraine. 255. [in Ukrainian].

Муньрук М.

ORCID 0000-0002-3963-9210

Candidate of art history, Professor, Vice-rector,
National Music Academy of Ukraine named after P.I. Tchaikovsky
(Kyiv, Ukraine) E-mail: mymrykmmr@ukr.net

**ORIENTATION AND INSTALLATION STAGE OF THE FORMATION
OF MUSICAL AND PERFORMING COMMUNICATION OF ARTS FACULTY STUDENTS
ON THE BASIS OF THE ACME-HERMENEUTIC APPROACH:
METHODOLOGICAL TOOLKIT**

The article is devoted to the coverage of research-experimental measures of the motivational-informational stage of the method of formation of students of the faculties of arts of music-performance communicativeness on the basis of the acme-hermeneutic approach.

The purpose of the work is to theoretically substantiate and reveal the content of the methodological toolkit, developed and implemented at the orientation and establishment stage of the methodology of formation of students of the faculties of arts of musical and performing communication.

Methodology. *The methodological basis for solving the problem of the formation of musical and performing communicativeness is based on the principles and principles of the acme-hermeneutic approach, which determined the application of theoretical methods of generalization, abstraction, concretization, comparative analysis, etc., necessary for the hermeneutic understanding of the research problem.*

The scientific novelty consists in the theoretical substantiation and development of a complex methodological toolkit for the orientation-establishment stage of the experimental methodology on the basis of the acme-hermeneutic approach.

Conclusions. *It was concluded that on the basis of the conducted comparative analysis of the statistical data obtained during the control and formative experiments regarding the formation of the motivational-informational structural component at the 1st orientation-setting stage, there is a confident rise in the upward dynamics of the statistical results regarding the formation of the motivational-informational component in the experimental groups at professional (high) and sufficient (average) levels compared to the corresponding statistical results at these levels in the control groups.*

Emphasis is placed on the fact that the basis of the methodological toolkit used at the orientation and installation stage of the developed methodology is the motivational methods of art education, integrated with verbal, interactive, game methods, methods of educational discussions, etc.

After the successful implementation and verification of the effectiveness of the methodical toolkit modeled for the 1st orientation-establishment stage, the issue of developing a methodical toolkit for the next stages of the experimental method of forming musical-performance communicativeness on the basis of the acme-hermeneutic approach acquires further study.

Key words: *music-performance communicativeness, students of arts faculties, orientation-establishment stage of the methodology, acme-hermeneutic approach.*

Стаття надійшла до редакції 04.11.2024 р.

Рецензент: доктор педагогічних наук, професор Т. В. Дорошенко